

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

dicit etiā remittunt tibi peccata tua. que xp̄s dimitit aucto-
ritate diuinitatis merito passionis. et misterio sacerdotū eccliesie.

Secunda pars

F

Ecundo cum dicit: et ecce quidā: tangit̄ atra calum-
niatores mirabilis pbatio potestatis. Obi quattuor
tangunt̄. Primum est aliquoꝝ calumnia: et ecce quidā
de scribis: legisdoctoꝝ: dixerūt intra se. hic blasphem-
at: blasphemia ē maledictū aliquid circa dei maiestatē quod
duobus modis fit. uno modo de trahēdo aliquid diuinitati sīc he-
retici. alio modo diuina attribuendo creaturis sīc gentiles et pa-
gani. Quare vero xp̄m crediderit blasphemū causa ē. qz ea que
dei sunt sibi attribuebat. remittens peccata. vñ subdit̄ in mar-
quis potest peccata dimittere nisi solus deus. Isa. 43. Ego sum
qui deleo iniquitates tuas. Secundo ponit̄ calumniaꝝ repre-
hensio: et cū nōdisset ihesus cogitationes eoꝝ: in quo statim se
esse deū compribauit. qui solus nouit oculata cor: diu. vnde po-
test peccata dimittere: dixit. vt quid cogitatis mala in cordibꝫ
vestris: non quidē mala cogitabant quantū ad hoc quod est so-
lum deū peccata dimittere. sed mala cogitabant putantes xp̄m
non esse deū nec huiusmodi potestatem habere. Tertio pbat se
posse peccata dimittere: Quid est facilius dicere. dimittunt̄ tibi
peccata tua. an dicere surge et ambula: uno quidē modo ali-
eratione diuine potestat. vtrungꝝ istoꝝ est equalis facilitat. qz
nihil sibi est difficile. sed equali facilitate animas sanat a corpo-
ra que equali facilitate creavit. Sed aliud erat creature infirmi-
tate. facilius est corpora sanare qz animas. qz vt dicit criso. quan-
to anima poterit est corpe. tanto peccatum dimittere maius est qz
corpus sanare. sed tñ sanatio corporis aliqui signū sanitatis am-
me ē qñ infirmitatis corporis cā est infirmitas aie. Tertio mo-
dici potest facilius cē animaz sanare qz corpus iudicio hoīm qui
bus corporis est manifestuz et nō anima. Deinde pbat intentū:
vt aut sciat̄ qz filius hoīs: nō solum deus sed etiaz homo qui
est deus: habeat potestatē in terra dimittendi peccata: ad hoc p-
bandū: tūc ait paralitic. Surge: sanus factus: tolle lectū tuū
Johannes ep̄s vt quod fuit testimoniū infirmitatis sit pbatio
sanitatis. et qui prius portabat in lecto nūc lectū suū portet: et
vade in domū tuam: vt nō videaris tñ sanus in p̄ntia mei sed
etiā absens. G Quarto ponit̄ subsecuto sanitatis effectus: et
surrexit a abiit in domū suam: que sanitas corporis pbat xp̄m
posse peccata dimittere. aut em̄ equalē. vel saltē in appendia ho-
minū facilius ē corpora sanare qz aias qz si iperto ipsius sanatus ē

in corpore ergo eius imperio possunt dimitti peccata. Nota q̄ triplices ē status ecclie. scz impientiū. pſcientiū. et pſectoriū. ad mandatis vero xp̄i surgunt incipientes p displentia mali et amare boni. abstrahendo aliam a carnalibus desideriis. vt dicit rabba. lectū vero tollunt pſcientes virtutibꝫ. qz ut dicit Greg. voluptates corporis in quibus prius iacebant postea tollunt portando ipsius corporis molestias. et ipsam carnez a terrenis desideriis ad voluntatem spūs subleuant. Reuertunt autē in terra suam pſedā. quoꝫ pma dom⁹ est secretū deie qui nesciunt extrauagari sed in trantes domū cordis delectant et quiescunt cū eterna sapientia. puer. 12. Intrans domuz meā quiescā cum illa. non em habet amaritudinē quietus illius. Secunda domus ē fideliū aggregatio vñ tandem ad terciā pueniunt domū celestis patrie vbi videbit̄ deus deoz in sion ab his qui pſuit de virtute in virtutē ac.

Tertia pars.

D

Ereio cū dicit. videntes autē tangit diuinitatē gloriſatio: videntes autē turbe timuerūt: solus em̄ deus timendus ē. Deutro. 6. Vñm deuz tuū timebis et illi ſoli ſeruies. Et em̄ maledictus qui preter deū aliquind timet. Sz attendendū ut dicit aug. de virginitate. 4. qz triplice ē timor unus culpabilis scz timor mundi. quo aliquis timet aliqñ deū. aliqui hominē. timet quidē ppter tptalia bona ne diuinas auferat. ne infirmitates inducat. ne mundi aduersa venire ſinat. neq; em̄ ppter ista timendus ē deus. qz est timor bestialis. Pſal. Deū non muocauerūt. illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. aliqui timore mudano timet homo qn̄ aliquis timet offendere amicū pretermittat dei mandata. vbi magis eligit diſplicere deo q̄ offendere hominē. Itē aliqui timet hō ratione aduersitatē. timet ira ipſius. potentia. damnationes. flagella. ppter qd̄ peccat aliquis. criso. facile deniat a iuſticia qui in cauſis nō deū ſed hominē timet. Ila. 41. Quis tu hic ut timeas ab homine mortalī ac. iſto timore freqūter timet hō ipſum mundum. timens em̄ penuriā facit vſuras. timens despici queſit inanē gloriam. timens infirmitates vacat ameſſationibꝫ. Eccl. 22. Cor timidū in cogitatione ſulti ſed impetu timoris nō reſiſtit. timore iſte non cogit. qz non cadit in obſtantē vīz. Job. 29. Fruſtra laborauit nullo timore cogente. Secundus timor ē ſeruilis qui rā bonū operat ſed non ex amore. iſte timor non ē virtus ſed virtus iniiciū. parit em̄ virtutē ſed cū virtute nō manet. Ila. 26. A timore tuo depimus et perperimus ſpūm ſalutis. ſed facto par tu virtutis cefſat iſte timor. primo Johannis. 4. Timor non eſt